

Apie legendinio alaus šalies žvaigždes

Pakelia žmogus akis į dangų giedrą naktį ir išvysta milijonus mirgančių, plevenančių žvaigždžių – nykštukių, milžinių, submilžinių ir supermilžinių. Didingo grožio įkvėptas kartais nebeištveria ir prabyla poetiškiausiais žodžiais kaip Maironis:

*Ir kas do naktis! Dega žvaigždės aukštai,
Bemirkčioja, tartum akutės.*

Tik pakeldamas akis į žvaigždes žmogus darėsi geresnis, kūrybingesnis, protingesnis. Tačiau žvaigždės žmogų ir pagadino, nes jis panorą pats spindėti kaip žvaigždė ir pasisavinti jos vardą. Jeigu to užtektų, būtų dar pusė bėdos. Žmogaus godumui nėra ribų: žvaigždė tai žvaigždė, bet prie žvaigždės veiklą ar ydą žyminčio vardo būtinai dar turi būti ir tokių sakralinių žodžių kaip *legendinis* ir *kultinis*. Legendinis trokšta būti ne tik dainininkas, aktorius, politikas, rašytojas, poetas, režisierius, žurnalistas, sportininkas ir t. t., bet ir meilužis, prievartautojas, plėšikas, žudikas, vagis... O aukščiausią statusą žmogelis gauna, kai jį pavadina kultiniu dainininku, kultiniu režisieriumi ar dar kuo nors...

Legendiniai žiniasklaidos padedami tampa ne tik dvikojai Viešpaties kūriniai, bet ir keturkojai padarai, įvairūs žmogaus sukurti daiktai, gėrimai. Visai neseniai reklamos pastangomis legendinė krepšinio šalis tapo legendinio „Tauro“ alaus šalimi. Tos šalies legendinė žiniasklaida kasdien į mūsų nepasotinamas sielas ir skystėjančias smegenis įpila vis šviežesnio ir sultingesnio viralo iš legendinio nusikalstamo pasaulio virtuvės. Neužmirštami ir politinio srėbalo mėgėjai. Kasdien legendinio alaus šalies piliečiai išgirsta vis kokį naują politinės pjesės variantą, pavyzdžiui, tokį: *kaip sužinota iš patikimų šaltinių, šiandien 12 val. prie legendinio Lukšto ežero vyko legendinės LLS atstovų pasitarimas. Po pasitarimo jos atstovai išgėrė legendinio „Tauro“ alaus, sėdo į savo legendinius džipus ir nuvažiavo į savo kultinio politinių pjesių režisieriaus rezidenciją, kur vyko naujos legendinės pjesės legendinių vaidmenų dalybos.*

Legendinėmis žvaigždėmis legendinio „Tauro“ alaus šalyje lengviausiai tampa užsieniečiai. Tai suprantama, nes legendinio alaus butelį išsiurbusio žiniasklaidininko širdis suminkštėja ir jis kiekvieną iš užsienio atvykusį vienos iš devynių mūzų kvapo pauosčiusį mėgėją geraširdiškai pavadina žvaigžde, o išmetęs antrą butelį būtinai prideda žodį *legendinė*.

Iš savų alaus šalyje žvaigžde lengviausia tapti televizijos sporto komentatoriui. Palankiausias tam metas yra olimpinės žaidynės, atrankinės pasaulio futbolo rungtynės arba Europos krepšinio čempionatas. Juk tuo metu pasaulio sporto arenose mūsų legendinės sporto žvaigždės pasirodo visu savo spindesiu... Paspaudi mygtuką, ir televizoriaus ekrane sumirga olimpinės spalvos, pasigirsta sporto reginį komentuojantis balsas. Vyksta dviračių treko varžybos, o tau mala apie futbolą, kaip *Čilijos* ar *Argentinos* futbolo žvaigždės vaikosi kamuolį, sužinai, kad jeigu *Čilijos* puolėjas *nenukristų*, įmuštų įvartį. Pagaliau prisimenamas ir trekas. Išgirsti, kad čia būna du arba trys *užvažiavimai*, kad Vokietijos komanda gerai *susivažinėjusi*. Paskui nei iš šio, nei iš to šokama prie Australijos žvaigždės, kuri rodo *jos* prieš keletą minučių iškovotą aukso medalį. Kol stebiesi nauja tradicija, kodėl sportininkai turi rodyti ne *savo*, o kitų iškovotus medalius, galiausiai televizijos žvaigždė peršoka prie futbolo ir surinka: „To dar nebuvo! Prancūzų futbolo kylanti žvaigždė įmušė įvartį *su pašokusiu kamuoliu!*“ Tikrai to dar pasaulyje nėra buvę, kad puolėjas ir pašokęs kamuolys būtų įmušę įvartį! Bet tai vyksta žvaigždžių pasaulyje.

Taip žiebiasi vis naujos žvaigždės, kurpiamos apie jas legendos, kitoms ir legendos maža – duok joms kultą.

(2001)